

LABYRINT

3/2009-2010

Základní škola Benešov, Dukelská ulice

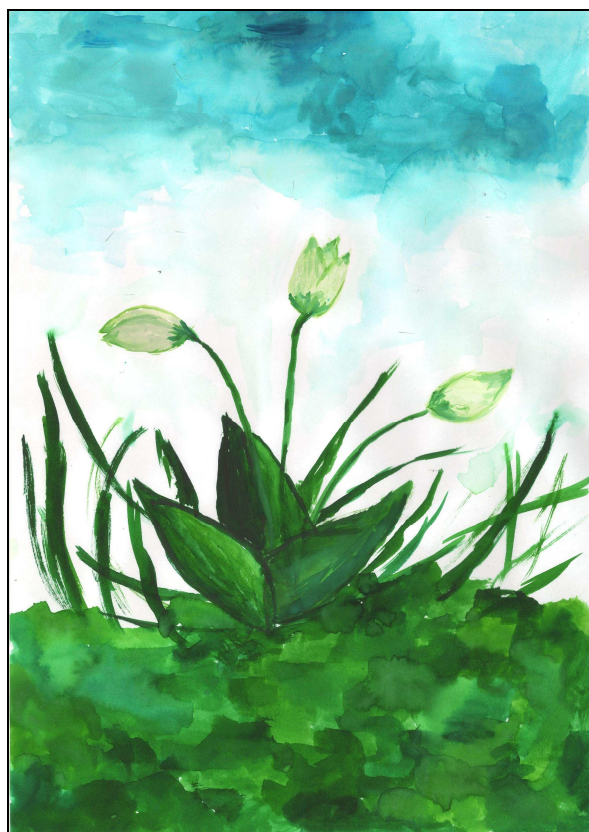
Milí čtenáři!

Přinášíme vám jarní číslo našeho školního časopisu. Jistě už se těšíte na svoje oblíbené rubriky.

Děkujeme všem, kteří do Labyrintu přispěli svými výtvarnými nebo písemnými dílky.

Vaše redakční rada:

V. Kočí, L. Doubek, J. Schummer,
L. Zajíc, S. Zikmundová, K. Budáková,
K. Javorská, T. Jermanová, Š. Jiráková,
P. Smékalová, P. Vosická, L. Kroupa,
J. Kroupa, Š. Marek a V. Zoubek

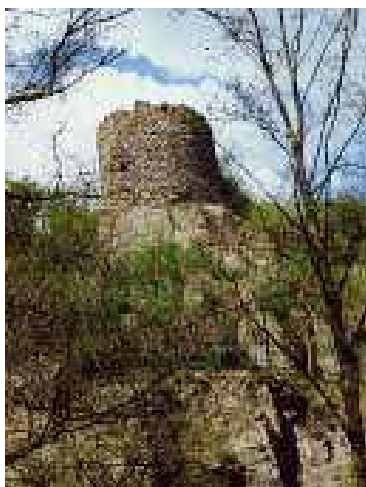
(Obrázky namalovala D. Bártová, 6.C)

Obrázek na titulní straně nakreslila
T. Dostálová, 7.B

OBSAH

1. Toulky po Čechách – ZBOŘENÝ KOSTELEČ
(V. Kočí)
2. Zvířata kolem nás – SOVA PÁLENÁ
(V. Zoubek)
3. Ze školního kalamáře
(P. Vosická, K. Javorská, K. Budáková,
Š. Jiráková)
4. Zprávy ze školy
(T. Jermanová, P. Vosická, K. Budáková,
Š. Marek a J. Kroupa)
5. Neobvyklé sporty – ZORBING
(L. Kroupa)
6. Tanec – CHARLESTON
(S. Zikmundová)
7. KMD – ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA
(S. Zikmundová)
8. Hudební směry – GLAM ROCK
(T. Jermanová)
9. Kosmetika – PÉČE O PLETĚ
(K. Javorská, Š. Jiráková)
10. PERLIČKY ZE ŠKOLNÍCH LAVIC
(S. Zikmundová)
11. Vtipy
(L. Doubek, J. Schummer a L. Zajíc)

1. Toulky po Čechách ZBOŘENÝ KOSTELEC

Počátky dějin hradu nejsou přesně doloženy. S označením "z Kostelce" se ovšem setkáváme již roku 1280, kdy je zaznamenána zmínka o Dětrichu z Kostelce, královském podkomořím v letech 1271 - 1278. Souvislost s naším Kostelcem se bohužel dosud nepodařilo prokázat.

První písemná zmínka o Zbořeném Kostelci (původně se jmenoval Kostelec nad Sázavou) pochází až z roku 1341, kdy jej král Jan Lucemburský dává do zástavy Oldřichu z Valdeka, majiteli sousedního Týnce. Ke svým poddaným se však nový majitel zřejmě choval špatně, jak dokládá jejich stížnost ke králi.

Po smrti Karla IV. se hrad načas nachází v královském držení, později jej vyšehradský purkrabí Chval ze Rzávého dostává do zástavy a nakonec i do dědičného držení. Ten se stal účastníkem střetnutí mezi králem Václavem IV. a arcibiskupem Janem z Jenštejna.

Roku 1411 se významným držitelem hradu stává Jan Sádlo ze Smilkova, rádce a oblíbenec krále Václava IV. Vzhledem ke svému vysokému postavení zastával od roku 1407 úřad královského komořího,

později se stal např. purkrabím na Bezděze, Karlštejně a členem královské rady. Jan sám se velmi živě účastnil politického a veřejného života v zemi. Ve dnech 2. a 5. září 1415 také on přivěsil pečeti ke dvěma stížným listům české šlechty na protest proti upálení Mistra Jana Husa v Kostnici. Je na nich uváděn jako "*Jan z Miličina neboli z Kostelce*". Jan patřil k umírněným zastáncům husitského hnutí.

Po Janově smrti se kosteleckého majetku ujal stejnojmenný syn, který později zakoupil hrad Léšno s panstvím a Kostelec roku 1443 prodal.

Nový majitel, Kuneš z Dubé, řečený Rozkoš (mj. možná vnuk Jana Žižky z Trocnova) podniká z Kostelce loupežné výpady do širokého okolí. Bojuje na straně katolických protivníků Jiřího z Poděbrad. Kostelec je proto v roce 1449 obléhán a po krátkém příměří je v květnu roku 1450 obléhán podruhé.

Kostecké panství nakonec bylo rozděleno a samotný pustý hrad později připadl Zdeňkovi ze Šternberka, který jej opevnil a rozšířil. Po jeho roztržce s králem, kdy se Zdeněk ze Šternberka staví do čela tzv. Jednoty zelenohorské, oblehla královská vojska roku 1467 šest jeho hradů. Poté, co padl nejpevnější z těchto šesti hradů, Roudnice, byl dobyt (nebo se vzdal) i Kostelec, následně pak byl rozbořen a nebyl již nikdy obnoven.

Později byl opuštěný hrad připojen ke konopištskému panství a ponechán osudu. Od konce 18. století patřil hrabatům z Vrtby, majitelům sousedního Týnce. Zřejmě někdy v průběhu 19. století byl hradní areál částečně vyčištěn. Pravděpodobně v prostoru horního nádvoří byl prý postaven altánek s výhledem na údolí Sázavy, z něhož se však do dnešní doby nic nezachovalo.

V minulém století se romantické zbytky hradu stávají místem častých návštěv romantiků, umělců i zájemců o českou historii. Hrad např. navštívil a nakreslil si do památníku Karel Hynek Mácha při svých cestách Posázavím.

V letech 1994 - 2003 se o záchranu kosteckého hradu a jeho oživení pokoušelo občanské sdružení Řád rytířů bílého kříže. V rámci záchranných prací

byly zajištěny podkované stěny starého a nového paláce, částečně zajištěna obalová zeď a přezděn vrchol hlásky. V roce 2003 dostalo sdružení z hradu výpověď a nyní pořádá v okolí Kostelce pouze kulturní akce. Hrad nadále chátrá.

(zdroj: www.zborenykostelec.cz
V. Kočí)

2. Zvířata kolem nás SOVA PÁLENÁ

Sova pálená je široce rozšířený druh sovy, objevuje se i v České republice. Radíme ji do čeledi sovovitých.

Popis

Sova pálená je středně velká, měří na délku 29-44 cm a váží obvykle mezi 300 až 650 g. Má dlouhá a nádherně zbarvená křídla, která v plném rozpětí dosahují 80 až 90 cm. Břicho, dlouhé končetiny, hlava a spodní strany křídelních per

jsou čistě bílé až naředlé. Na hlavě má sova pálená nezaměnitelný srdcovitý obličej s dvěma velkýma černýma očima a růžovým zobákem. Svrchní strana křídelních per a hlavy je zbarvena v černo-oranžové kombinaci. Při letu jsou nápadné i zubaté okraje vnějších letek a krátký ocas.

Rozšíření

Sova pálená žije na všech kontinentech kromě Antarktidy. Obývá převážně otevřené krajiny, hospodářskou půdu jako jsou pole a louky, okraje lesů, slatiny, vřesoviště, savany a křovinaté plochy.

V současnosti je v některých oblastech dosti vzácná. Příkladem je Evropa a bohužel i Česká republika, kde byl v posledních letech zaznamenán značný pokles jedinců žijících ve volné přírodě. Hnízdní stavy se u nás odhadují pouze na 400 - 700 párů, což vedlo k zařazení sovy pálené v Česku podle zákona č. 114/1992 Sb. mezi silně ohrožené druhy.

Potrava a lov

Živí se převážně malými obratlovci, zvláště hlodavci (hraboši, křečky polními a různými druhy myší), ale

loví také ptáky a plazy, občas i hmyz. Průzkumy dokázaly, že dospělý jedlivec sovy pálené může za noc zkonzumovat jednoho nebo více hlodavců; zato hnízdící pár a jejich mláďata mohou zkonzumovat více jak 1000 hlodavců za jeden rok.

Sova pálená má charakteristický elegantní let. Podobně jako ostatní sovy létá i ona nízko a velice tiše, k čemuž jí napomáhá i drobné zoubkování na předních letkách, které rovnoměrně přenáší proud vzduchu přes celé křídlo. Přesně zaměřit kořist i v úplné tmě jí umožňují skvěle vyvinuté smysly, zvláště pak sluch, který dokáže zachytit i kořist, která je několik centimetrů pod sněhem, půdou nebo pískem. V tu chvíli se na kořist vrhá neuvěřitelnou rychlostí. V posledním okamžiku vymrští nohy s ostrými drápy, kterými kořist uchopí a usmrtí.

Rozmnožování

Sova pálená si hnízdo nestaví a vejce klade obvykle do stromových dutin, tmavých koutů opuštěných a prázdných staveb, ale také do prázdných půd obydlených budov. V jedné snůšce bývá obvykle 4 až 7 čistě bílých vajec, na kterých sedí samice. Samec zatím pro ni a později i pro mláďata obstarává potravu. Všechna mláďata se však nedožijí okamžiku, kdy opouštějí matku, jelikož často starší mláďata obírají o potravu ta mladší, která později zemře hladu. U matky setrvávají po dobu tří týdnů, dokud jim nenaroste prachové peří, které udrží jejich tělesnou teplotu. Plně schopna letu jsou mláďata až ve věku 60 dní.

(Zdroj: www.wikipedia.org/wiki/sovapalena

V. Zoubek)

3. Ze školního kalamáře

Ona a on

Celá uplakaná běžela a přes slzy neviděla. Právě se dozvěděla, že její nejlepší kamarádka zemřela. Utíkala městem a vrážela do kolemjdoucích. Bylo jí to jedno, už jí bylo všechno jedno. Neměla se komu svěřit, neměla se s kým smát a připadalo jí, že zůstala sama. Běžela a na nic nemyslela, chtěla jen zapomenout! Náhle vrazila do cizího kluka tak silně, až upadla. Mladík se jí hned

omlouval a pomáhal jí na nohy, ale ona začala brečet ještě víc. Mluvila nesmysly a on nechápal, co se děje. Napadlo ho, že se jí muselo něco stát. Pozval ji proto na čaj, aby se trochu uklidnila.

Po hodině pochopil, co se stalo. Velmi se mu líbil. Ani on jí nebyl nesympatický, a proto se domluvili, že se zase sejdou. Vídali se stále častěji a ona začala zjišťovat, že se začíná znovu radovat ze života. Měla ho jako svou oporu, kamaráda a svoji lásku. Myslela si, že on to cítí podobně, ale on se nedokázal zamilovat tak rychle. Když jí řekl, jak to cítí, bylo jí to jedno, hlavně že mohla být s ním. Doufala, že se do ní časem také zamiluje.

Jednoho dne ale přišel šok. Oznámil jí, že se stěhuje daleko a že se už nebudou vídat tak často. Uplynul jeden rok od té doby, co se odstěhoval, a přesto se vídali každý víkend. Najednou se však odmlčel a ona nevěděla, proč se jí neozývá. Doufala, že je v pořádku a že se brzo uvidí. Když se půl roku neozval, myslela si, že na ni zapomněl, že už ji nemiluje a že má jinou dívku.

Našla si jiného kluka. Byla s ním moc šťastná. Pořád však myslela „na něj“, nemohla zapomenout. Po několika letech se jí najednou ozval a myslel si, že to bude jako dřív. Snažil se jí vysvětlit, že byl vážně nemocný, a proto o sobě nedal

Vědět. Věřila mu, ale nechtěla
opustit svého přítele.

(Kateřina Javorská a Štěpánka
Jiráková)

DITA VRKOSLAVOVÁ 7C

(D. Vrkoslavová, 7.C)

Jaro

Tak už je konečně tady,
jaro k nám přišlo do zahrady.
Ptáci pějí, slunce svítí,
všude kolem krásné kvítí.
Každý se těší až přijde
a zima konečně odejde.

Krásné jaro!

(Kristýna Budáková 9.A.)

POUŤ

Všude zní hudba, strašný rámus, kam se
podíváte samé atrakce. Chodníky jsou tak
úzké, pouze pro přechod mezi všemi těmi
kolotoči a houpačkami, Jde to tu jako na
běžícím pásu. Přijdete, hned vás uchvátí
kolotoč. Vylezete z něj a jste šťastni, že
jste ho ve zdraví přežili, ale než se

rozkoukáte, zachce se vám na autíčka. Po
jízdě plné strkání a předjíždění se vám
zalíbí labutě, protože byste si rádi
oddychli. Po povznášející jízdě dostanete
chuť na něco rychlého, co třeba Twister.
Mezi atrakcemi stojí trhovci se svými
stánky a nabízejí poutové zboží.

A právě na takovou pout' jsem se
chystala s Danielem a Pepou. Dali jsme si
sraz ve 13 hodin. Oblékla jsem se, zamkla
dům a vydala se na smluvené místo.
Čekala jsem deset minut, čekala jsem pět
minut a nakonec jsem zavolala Danielovi.
Telefon chvíli vyzváněl, pak se ozval
hlas.

„Haló.“

„Dany? Tady Iva. Nezapomněl jsi
náhodou na něco?“ zeptala jsem se.

„Jé, Ivo, promiň, že jsem zapomněl, ale
stala se hrozná věc.“

„Jaká?“ zeptala jsem se zvědavě.

„Pepa odešel. Večer jsme se pohádali.
Šel do svého pokoje a ráno už tam nebyl.
Bylo jen otevřené okno. Už jsem volal i na
policii, ale ještě se neozvali,“ řekl mi a
mne náhle zamrazilo.

Pepa má totiž poruchu mozku, jež se
nazývá Disociativní fuga. Lidé s touto
nemocí často utíkají z domova na dlouhé
cesty a bezcílně cestují po okolí i několik
kilometrů. Své jednání si neuvědomují. Ze
svého putování si nic nepamatují. Bývají
také zmateni ohledně toho, kým vlastně
jsou.

„Prosím tě, jdi domů. Půjdemě jindy.
Promiň.“ Zavěsil. Zaklapla jsem mobil,
strčila ho do kapsy a šla domů. Před
vchodovými dveřmi jsem se překvapeně
zastavila. Byly rozražené dokořán. Vešla
jsem dovnitř jako v mrákotách. Rozhlédla
jsem po obývacím pokoji... a uviděla
nějakého člověka, který byl ke mně
otočený zády.

„Co tady děláte?“ zeptala jsem se
výhružně i zvědavě. Otočil se ke mně a já
ho poznala.

„Pepo,“ usmála jsem se a popošla k němu. „Jak ses sem dostal?“

„Já vás neznám, jen by mě zajímalo, kde jste vzala moji fotku,“ svíral v ruce fotografii, kterou jsme pořídili loni v létě u moře. Znáám ho už od dětství a do podobných situací jsme se dostali už několikrát, a tak jsem věděla, co mám dělat. Pousmála jsem se, pohladila ho po vlasech a zavolala Danovi.

„Ahoj, Ivo. Co je?“

„Dany, už se nemusíš bát. Pepa je u mě, po obědě ho k tobě dovedu.“

„Skvěle. Díky. Ani nevíš, jakej jsem měl o něj strach. Opravdu mi spadl kámen ze srdce.“

„Není zač.“ Zavěsila jsem. Pepa, který sice nevěděl, proč se nemá bát, přece jen něco vytušil. Podíval se na mě svýma velkýma očima a zeptal se:

„Kamarádi si mají pomáhat, co?“

„Od toho tu přece jsou.“

(Petra Vosická - 9. A)

4. Zprávy ze školy

Naši nohejbaloví borci

Dne 12.2.2010 se uskutečnilo v Praze republikové finále základních škol v nohejbale. Do finále postoupilo 32 nejlepších týmů z České republiky. Turnaj byl rozdělen pro velký počet družstev na dopolední a odpolední skupiny po 16 týmech. Naše „áčko“ a „béčko“ bylo zařazeno do odpolední části. Dukelská A postoupila z pětičlenné skupiny se čtyřmi vítězstvími z prvního místa. Dukelská B postoupila z druhé pětičlenné skupiny z druhého místa s bilancí jedné výhry a třech remíz. V osmifinále narazilo naše „áčko“ na „céčko“ Jablonce a bez větších problémů postoupilo do čtvrtfinále. „Béčko“ shodou okolností mělo za soupeře také Jablonce, ale tentokrát jejich „áčko“. Po velkém boji a velmi dobrém výkonu se probojovalo také do čtvrtfinále. Ve čtvrtfinále si „áčko“ poradilo se Žatcem a postoupilo do bojů o medaile. B tým narazil na Gymnázium Sušice. Sušice se celý turnaj prezentovala nejlepší hrou. Naši kluci se sice snažili a „odmakali“ celý zápas na 120%, ale na „profíky“ to bylo bohužel málo. V konečném hodnocení tudíž obsadili skvělé 5.-8. místo. Dukelská A nastoupila v semifinále proti Masarykově ZŠ Velká nad Veličkou. Náš tým, již značně uneven, nestačil na soupeře a podlehl mu 2:0 na sety. V utkání o třetí místo kluci sebrali zbytky sil a jednoznačně porazili ZŠ Vladivostockou z Prahy 10. Finále ovládli hráči Sušice a jednoznačně soupeře přehráli. Nutno uznat, že finálové složení bylo naprosto spravedlivé. Oba týmy se prezentovaly nejlepším nohejbalem, podpořeny „profesionály“ ve svých řadách. Výkony našich hráčů byly často odměněny potleskem ostatních týmů, které dokázaly sportovně ocenit nasazení a místy až

neuvěřitelné zákroky hráčů Petra Pelicha, Petra Eliáše a Honzy Kubálka. Všem hráčům blahopřejeme ke skvělým výkonům a reprezentaci nejenom ZŠ Dukelská Benešov, ale i Středočeského kraje.

Složení týmů:

Dukelská **A**: Petr Pelich, Petr Eliáš,
Jan Kubálek

Dukelská **B**: Aleš Strnad, Roman
Folprecht, Patrik Vyhlídal

Bruslení 7.C

10 lekcí bruslení v 7. C se nachýlilo ke konci, vše proběhlo zdárně a bez komplikací. I pro Kačku Kukurovou, která s námi absolvovala všechny lekce, bylo bruslení velkým přínosem v pohybovém rozvoji.

(www.zsben.cz - Š.Marek, J.Kroupa)

Anglická olympiáda

V pondělí 8. února 2010 proběhla na naší škole Olympiáda v anglickém jazyce. Soutěž probíhala ve dvou kategoriích:

kat. A (6.,7.ročník)

Zúčastnilo se jí 13 žáků. Na prvním místě se umístila **Nikola Leciánová** ze 7. B a na druhém místě **Jan Dinič** ze třídy 6.A.

kat. B (8.,9. ročník)

Zúčastnilo se jí 7 žáků. Na prvním místě **Tereza Vejvodová** z 8. C a na druhém místě **Kryštof Ondryáš** ze třídy 9. A.

Vítězům i dalším zúčastněným děkujeme a postupujícím přejeme hodně štěstí v okresním kole.

(zdroj: www.zsben.cz)

Kristýna Budáková, Petra Vosická)

Síla lidskosti – N. Winton

9. března 2010 se žáci 2. stupně naší školy zúčastnili filmové projekce „Síla lidskosti“. Šlo o dokument věnovaný „obyčejnému“ Angličanovi, který zachránil skoro 660 českých židovských dětí před smrtí tím, že jim zajistil v roce 1939 nový domov v Anglii. Projekt byl zakončen besedou, kdy se žáci shodli na tom, že tato výjimečná osobnost si za svůj čin zaslouží Nobelovu cenu míru, a proto podpořili petici s tímto návrhem.

(K. Javorská, T. Jermanová)

(D. Bártová, 6.C)

Bleskový sběr papíru proběhl na naší škole 4. – 5. dubna 2010. Zúčastnili se ho žáci 1. i 2. stupně.

1. stupeň:

kategorie 1. a 2. tříd:

1. místo	2.A	841,0 kg
2. místo	1.C	586,0 kg
3. místo	2.B	290,2 kg

kategorie 3. a 5. tříd:

1.místo	3.B	797,15 kg
2. místo	3.A	630,0 kg
3. místo	4.A	519,0 kg

Na I. stupni celkem nasbíráno **6142,35 kg**.

2. stupeň:

kategorie 6. a 7. tříd:

1. místo	6.A	667,5 kg
2. místo	6.C	435,8 kg
3. místo	6.B	224,0 kg

kategorie 8. a 9. tříd:

1. místo	9.A	261,5 kg
2. místo	9.B	192,0 kg
3. místo	9.C	97,0 kg

Na II. stupni celkem nasbíráno **2598,8 kg**

OKRESNÍ KOLO ZEMĚPISNÉ OLYMPIÁDY

17. března 2010 proběhlo na Gymnáziu ve Vlašimi okresní kolo zeměpisné olympiády. Žáci naší školy zde dosáhli pěkného umístění.

V kategorii A obsadila 3. místo K. Matthessová ze 6.C, v kategorii B získala 3. místo V. Hrušková ze třídy 7.C a v poslední kategorii C obsadil 5. místo D. Šahin z 9.A.

Všem děkujeme za úspěšnou reprezentaci a přejeme hodně úspěchů.

(P. Vosická, K. Budáková)

5. Neobvyklé sporty

Zorbing

Zorbing (nebo také zorbování) je extrémní sport, který vznikl v roce 2000 na Novém Zélandu. Tvůrce Andrew Akers se nechal inspirovat slavnou skicou muže s rozpaženými rukama od Leonarda da Vinciho.

Základem je nafouknutá plastová koule, ve které je pomocí tisícovky lanek upevněna ještě jedna menší. Celá koule váží 90 kg a v průměru má 3,2 m. Do menší koule se vejdou až tři lidé, kteří jsou nazýváni zorbonauti. Principem zorbingu je neřízené kutálení zorbu ze svahu dolů. Svah bývá dlouhý maximálně 200 m se sklonem okolo 20°. Zorb dosahuje rychlosti až 50 km/h a jeho zastavení probíhá samovolně dole pod svahem.

Na výběr bývá mezi klasickým zorbingem, kde je zorbonaut uvnitř koule pevně připoután, a nebo hydro-zorbingem, který spočívá v přidání vody do vnitřní koule. Zorbonaut si může vychutnat stejný pocit jako má při praní prádlo v pračce.

V zorbu se lze pohybovat i po vodní hladině, kde vlastní silou rozpohybujete celou kouli a lze v ní překonávat i takové překážky jako jsou jezy nebo splavy.

Zorbing se provozuje i v České republice a ceny se pohybují od 300 Kč do 500 Kč.

(zdroj: www.daresian.estranky.cz/stranka/sport
L. Kroupa)

6. Tanec

CHARLESTON

Charleston je tanec pojmenovaný po známém americkém městě Charleston v Jižní Karolíně. Byl populární ve dvacátých letech 20. století díky černošským muzikálům (např. "Runnin Wild"), kde zazněla melodie „The Charleston“ skladatele a pianisty Jamese P. Johnsona a stala se jedním z nejpoblárnějších hitů desetiletí.

O rozšíření charlestonu v Evropě se zasloužila tanečnice Josephine Bakerová. Když byla roku 1925 na turné po Evropě, zastavila se i v Berlíně a stalo se něco, co by nikoho ani ve snu nenapadlo. Svým úchvatným tancem a malou banánovou sukýnkou rozpoutala charlestonovou horečku. Lidé se pokoušeli pohybovat jako jejich černý idol – s nohama do X a do O a ve velmi ostrém, strojovém pohybu, stejném, jako byl hudební rytmus (na osm dob).

(Sabina Zikmundová; zdroj: www.ajna.cz, cs.wikipedia.org, www.danceheritage.org)

7. KMD

ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA

V sobotu 16. ledna 2010 jsme s KMD vyrazili do Hudebního divadla Karlín na

nejznámější operetu Emmericha Kálmána a jednu z nejlepších světových operet vůbec - Čardášovou princeznu. Tato verze slaví úspěchy nejenom v Budapešti, ale i v Salzburgu, Mnichově, Petrohradě a dalších evropských městech. Obdivovali jsme nádherný interiér divadla i zpěv známých herců, který pro naše uši působil jako hotový ráj.

O operetě:

Mladý vídeňský kníže Edwin se zamiluje do hvězdy budapešťského kabaretu Orfeum Sylvy Varescu. Sylva ale odjíždí na turné do Spojených států a Edwin je povolán zpátky ke svému pluku. Aby Edwin Sylvě v odjezdu zabránil, udělá okamžité rozhodnutí, nabídne jí manželství a své rozhodnutí stvrdí ještě tentýž večer

před notářem přímo v Orfeu. Současně ale přichází od jeho rodičů formální oznámení Edwinových zasnub se sestřenicí Anastázií. Sylva se o zasnoubení dozví a rozhodne se, že Edwina vytréštlá...

(Sabina Zikmundová; zdroj:
www.hdk.cz)

8. Hudební směry

GLAM ROCK

Glam rock (známý také jako **Glitter Rock**) je styl rockové hudby, který se objevil po éře hippies na začátku 70. let. Mezi roky 1970- 73 patřili k hlavním představitelům Angličané Slade, Sweet, Queen, Garry Glitter , David Bowie, T. Rex, Mud, Roxy Music, Alvin Stardust, Sparks a Mott the Hoople.

V USA byl glam rock populární v městech New York, Detroit a Los Angeles. Tento styl tam reprezentovali Alice Cooper, New York Dolls, Wayne County a později hlavně Kiss.

Glam rock je charakterizován jako fádní, uspávající balada i jako rozpustilá vysokoenergetická rock and rollová stylizace ovlivněná hudbou Rolling Stones.

Fanoušci glam rocku se odlišovali od *orifflovaných* členů hnutí hippies okouzlejícím (*glamorous*) oblečením, které bylo inspirováno sci-fi, hollywoodskou kulturou a oblečením bisexuálů.

Některé hudební skupiny začaly tento efekt využívat. Svým mimozemsky působícím blýskavým oblečením a make-upem se snažily vyvolat dojem, že pocházejí z jiné civilizace.

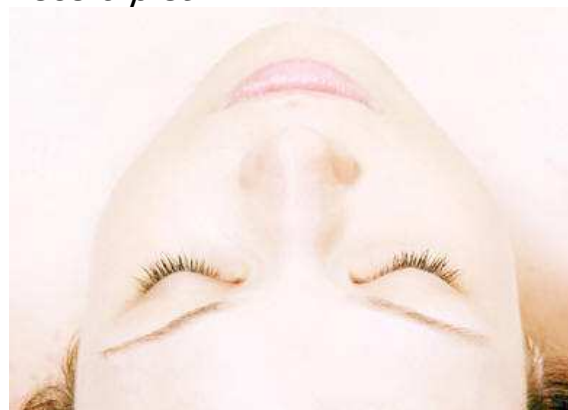
Nejznámějším „mimozemšťanem“ byl David Bowie v období prezentace alba *The Rise and Fall of Ziggy Stardust and the Spiders from Mars* a alba *Aladdin Sane* během let 1972- 73. Na začátku roku 1972 tento umělec, zpěvák a skladatel radikálně změnil svůj hudebný styl a vzhled.

I když by se znaky glam rocku daly najít u průkopníků populární hudby jako byli např. Elvis Presley, Rolling Stones, Little Richard, The Kinks, Pink Floyd barretovské éry a dalších, za oficiálního zakladatele tohoto stylu je všeobecně považován Marc Bolan se skupinou T. Rex. Do britské vlny tohoto žánru jsou zahrnováni kromě Davida Bowieho i Queen, Elton John, Slade, Mud, Gary Glitter, Sweet, Mott the Hoople a první sestava Roxy Music s Brianem Enem.

(zdroje : http://www.absolute-motleycrue.com/graphics/picture_1.jpg
http://cs.wikipedia.org/wiki/Glam_rock
T. Jermanová)

9. KOSMETIKA

Péče o pleť

(http://balancedlifeforall.com/web_images/face20.jpg)

Kůže se liší svými dominantními znaky. Při cílené péči o pleť je třeba dbát právě na tyto odlišnosti. Abyste dokázali správně určit svůj typ pleti, měli byste provést v klidu a při dobrém osvětlení před zrcadlem kožní test s hedvábným papírem. Samozřejmě že obličej nejprve dobře očistíte. Nepoužijete žádný pleťový krém a počkáte asi dvě hodiny, než na pleť obličej přitisknete kus nejtenčího hedvábného papíru.

Normální až mírně suchá pleť:

Hedvábný papír je beze stop mastnoty. Pleť působí přirozeně a svěže, je čistá, napjatá, pružná, dobře prokrvená. Má vyrovnaný obsah tuku i vlhkosti, jemné póry a růžový odstín. Nejdůležitější je chránit normální pleť před nadměrným vysušením. Toto nebezpečí vzniká v zimě v přetopených místnostech, při nedostatečném čištění, ale také při přílišném opalování.

Suchá, citlivá pleť:

Hedvábný papír je beze stop mastnoty. Projevuje se pocitem napětí v obličejí, má jemné póry, je chudá na vlhkost a tuk, křehká, citlivá na podráždění a povětrnostní vlivy. Přecitlivělá pleť inklinuje k zarudnutí při chladu i horku, na slunci i ve větru, snadno tvoří vrásky a loupe se. Je třeba vyhnout se vysušení při čištění a pleť dostatečně chránit. Suchá pleť sama neprodukuje dostatečné množství olejů a vlhkosti, je třeba ji podpořit.

Zvláště suchá pleť:

Objevují se jemné drobné šupinky, vypadá matně a neživě. Na dotek je jakoby pergamenová. Někdy dokonce bolí a napíná se po obvyklém čištění. Vrásky bývají dosti výrazné. Tato pleť potřebuje speciální oleje a vlhkost, právě tak jako zklidňující byliny, aby opět získala hladkost a pružnost.

(http://www.rosacearemedies.info/wp-content/uploads/2009/10/clean_face.jpg)

Mastná pleť:

Stopy mastnoty jsou na hedvábném papíře po celém obličejí. Mastný lesk se objevuje na čele, na nose a na bradě, má nepravidelnou struktura kůže a sklon ke zvětšeným a ucpaným póřům k častému akné. Působí nečistě. Pro nadprodukcii přirozeného kožního mazu na celé ploše obličejí je třeba obzvláště dbát na čistotu pleti a neposkytovat jí žádné další tuky.

Smíšená pleť:

Stopy mastnoty jsou v tzv. zóně T (čelo, nos, brada). Zóna T bývá lesklá a má sklon k nečistotě pleti. Tento typ pleti se nejčastěji vyskytuje.

Štěpánka Jiráková, Kateřina Javorská

(zdroj: poradna-lasky.cz)

10. PERLIČKY ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

HODINA DĚJEPISU

- Učitelka: „Kdo bojoval proti Caesarovi?“

Žák: „Asterix a Obelix“

- Učitelka: „Doplň větu: byli dováženi z Afriky pro těžkou práci.“

Žák: „Čečenci.“

Z naší školy

- Učitelka: „K čemu sloužili pyramidy?“

Žák: „Tam si panovníci stavěli komnaty a bydleli tam se svými rodinami.“

- Učitelka: „Pověz nám jméno nějakého hudební skladatele ze 17. a 18. století.“

Žák: „Don Giovanni.“

(Sabina Zikmundová; zdroj: žáci z naší školy, kteří dávají o hodinách pozor a www.perlicky.net)

11. Vtipy

Přijde chlap k
Vietnamci a povídá:
" Ty tu furt stojíš,
nemáš křečové
žíly?"
Vietnamec:
"Nemam, ale zítra
dovezu."

(zdroj: www.seznam.cz, L. Doubek, J. Schummer a L. Zajíc)